

Sehol máshol

OLYAN SZENVEDÉLY segítette a páston, ami csak a magyarokra jellemző, és nem került két tűz közé

«
RÉDLI ANDRÁS

a siker jó és rossz oldaláról

„2007-től minden évben nyertem érmet világtornán, de 2010-ben egy kicsit a fejembe szállt a dicsőség, ezért hanyatlott a formám. 2011-ben, két héttel a világbajnokság előtt szakadtak el a bokaszalagjaim, tavaly pedig óriási veszteség érte az egész nemzetet azzal, hogy az olimpián nem rendeztek csapatversenyt. A kijevei csapat-világbajnokságon bizalmat kaptam, de nem tudtam Imre Géza és Boczkó Gábor szintjét hozni. A mostani szezonom viszont olyan szenzációs lett, mint a 2009-es, bár most világtornát nem nyertem, de világbajnok lettem.”

Arday Attila »

■ Hogyan kell elképzelnünk a tapolcai vívóéletet?

Engem anyukám tanácsa vezérelt, aki féltett a futballtól. A Bauxit Ifjúsági Sportegyesületben játszottam, nyolcvanháromas korosztály vagyok, mint Huszti Szabolcs, aki eggyel felettem járt, és az egyik meccsen tizenegy gólt lőtt. 1995-ben, amikor Boczkó Gábor junior-világbajnok lett, el is kezdtem vívni. Szalay Gyöngyi példája is ott lebegett előttünk, ekkor már ötszörös világbajnok volt, én pedig újoncként egy gyerekversenyen döntős lettem. A jó közösség mellett edzőnk, Borosné Eitner Kinga karaktere is meghatározó volt, tele van energiával, motivációval, él-hal a tanítványaiért, ha szükséges, ő viszi orvoshoz, lézeres terápiára vagy úszni a gyerekeket, szóval élmény volt az egész. Mára a Balaton regionális vívóklubba nőtte ki magát.

■ Nem sajnálta otthagyni ezt a közeget?

Nem volt más választásom, tanulni akartam, a Budapesti Műszaki Főiskolát választottam. A vívást szerettem volna folytatni, a junior-

válogatott kerettedzései mellett hétvégeente hazajártam az edzőnőmhöz, ilyenkor a terembe lehívtak néhány tanítványt, hogy gyakoroljanak velem. A riói olimpia idején már a huszonegyedik éve lesz, hogy a Balaton szolgálom. Pesten egy porckorongsérülés miatt másfél évet ki kellett hagynom, de 2006-ban újra belevágtam. Gödöllőn egy tussal kaptam ki a bajnoki elődöntőben Kovács Ivántól, utána Kulcsár Győző szövetségi kapitány közölte, mikor vannak a válogatott kerettedzései.

■ Peking után, Kovács Ivánék visszavonulásával stabil csapatgáttá lett, néha viszont passzivitást várnak öntől, hogy tartsa az előnyt. Nehéz fegyelmeztetnek lenni?

A társaim, Boczkó Gábor és Imre Géza jobb és tapasztaltabb vívók, így más a szerepköröm, mint amikor egy fiatal csapat vezére lehettem. De már tőlem is tartanak az ellenfelek, az ukránok elleni döntő elején Nikisin úgy érezte, neki is jó a nulla nulla, pedig idén ő nyerte a heidenheimi világtornát.

■ Ki szabja meg a taktikát?

Többnyire hárman beszéljük meg, persze van azért rangsor, és Boczkó

Gábor a hangadó. A két rutinosabb vívóra illik is odafigyelni, akkor van baj, ha mesterem, Udvarhelyi Gábor az ellenkezőjét mondja. Világtornán már volt erre példa, a mester azt kérte, ne csináljak semmit, a többiek viszont azt, hogy vegyem fel a harcot, és adjak tusokat.

■ Mi csinált?

Nagy dilemma, hogy fegyelmeztelen legyek-e, vagy a csapatársaimmal menjek szembe. Ebből lesz az, hogy két mozdulat között megállok félig kinyújtott kézzel, és kapom a tusokat. De a vb-n nem volt ilyen.

■ Látszott, mentálisan nagyon ráhangolódott.

Az előző héten még az úszók világbajnokságát néztem, hatalmába kerített, hogy néhány nappal később én következem. A csapatverseny előtti napon néztem a kardvívókat, ahogy 44:40-ről kikaptak, és elkezdtem remegni, hogy úristen, mi lesz másnap. Ezért is köszönjük mindenkinek, aki csak nüansznyi is tett értünk vagy csak gondolt ránk. A versenyen pedig megmutatkozott, a magyar nemzet tele van szenvedéllyel, ezért rajongok érte, ezt sehol máshol nem találám meg a világon.